

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 2. maj 2012

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. april 2012 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 7 til L 141. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

DHO/ J.nr. 2011-7514

Spørgsmål nr. 7:

"Ministeren bedes redegøre for, hvor lang tid det ville tage en kommune at indhente en retskendelse med henblik på at tiltvinge sig familiers hjem med henblik på at gennemføre en undersøgelse efter servicelovens § 50."

Svar:

Det foreslås med lovforslaget, at kommunalbestyrelsen får hjemmel til at kunne træffe afgørelse om, at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til forældremyndighedens indehavers bolig og rum, når 1) adgangen til hjemmet sker som led i en børnefaglig undersøgelse efter § 50 og må anses for nødvendig for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, og 2) forældrene har modarbejdet, at en vurdering af barnets eller den unges støttebehov kan gennemføres med andre mere lempelige foranstaltninger.

Efter den foreslåede bestemmelse får kommunen under de anførte betingelser således adgang til forældremyndighedens indehavers bolig og rum uden retskendelse. Der henvises herom i lovforslagets bemærkninger, pkt. 2.2.2, til, at der kan være behov for, at adgangen til hjemmet kan ske hurtigt, og at et krav om indhentelse af en retskendelse og den tid, der er forbundet hermed, vil kunne føre til, at formålet med adgangen til hjemmet ellers vil forspildes.

Om den sagsbehandlingstid, der i givet fald, hvis der blev stillet krav om retskendelse, ville kunne forventes hos domstolene i en sag af den anførte karakter, har Domstolsstyrelsen oplyst følgende:

"Der er i dag ikke hjemmel til, at kommuner med retskendelse kan få adgang til private hjem for at gennemføre undersøgelser efter § 50 i lov om social service (herefter § 50-undersøgelser).

Da der ikke ved domstolene findes andre sagstyper, der svarer til denne type sag, kan styrelsen ikke udtale sig med tilstrækkelig sikkerhed om, hvilken sagsbehandlingstid der vil være forbundet med, at retten vil skulle vurdere, om en kommune kan få adgang til et privat hjem for at gennemføre en § 50-undersøgelse, jf. dog nedenfor. Domstolsstyrelsen kan forstå, at der – i de tilfælde, hvor en kommune skal gennemføre en § 50-undersøgelse – er tale om, at kommunen af hensyn til barnet/den unge skal gennemføre undersøgelsen inden for en forholdsvis kort frist. Det er på den baggrund styrelsens vurdering, at domstolene må forventes at ville prioritere sådanne sager meget højt. Da der er tale om et ret væsentligt indgreb i en grundlæggende frihedsrettighed efter grundloven, er det dog samtidig vigtigt, at sagerne bliver behandlet grundigt, og det må formentlig antages – selvom dette ikke foreligger beskrevet nærmere – at der vil skulle beskikkes en advokat for forældrene til barnet/den unge og måske tillige en bistandsadvokat til barnet/unge under sagens behandling. Der vil endvidere skulle afholdes et eller flere retsmøder i sagen.

Som eksempel på sager, hvor der også er behov for en hurtig sagsbehandling, kan nævnes fogedretternes behandling af anmodninger om udlevering af børn til samvær i de tilfælde, hvor den ene forælder ikke udleverer et barn i henhold til afgørelse eller aftale. Disse sager prioriteres meget højt af retterne, men som ovenfor er det i disse sager væsentligt, at sagerne behandles meget grundigt, og der kan i forbindelse med behandlingen af disse sager være behov for, at der indhentes en børnesagkyndig erklæring, inden der sker tvangsfuldbyrdelse af afgørelsen eller aftalen. Sagsbehandlingstiden ved byretterne i disse sager var gennemsnitligt 37 dage i 2011.

På den baggrund er det Domstolsstyrelsens meget foreløbige vurdering, at sagsbehandlingstiden i en situation, hvor der etableres hjemmel til, at kommuner med en retskendelse kan tiltvinge sig adgang til et privat hjem ved gennemførelse af en § 50-undersøgelse, vil blive kort og måske på niveau med sager om udlevering af børn til samvær.

Styrelsens vurdering er i sagens natur behæftet med endog meget betydelig usikkerhed, da styrelsen udtaler sig om en sagstype, der ikke findes ved retterne i dag, og hvor der ikke findes en nærmere beskrivelse af, på hvilken måde sagerne skal behandles, ligesom styrelsen på grund af den meget korte tidsfrist ikke har haft mulighed for at indhente bidrag fra retterne eller Dommerforeningen til brug for besvarelsen af spørgsmålet.”

Karen Hækkerup

/ Lars Møller Christiansen